

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 93. Cenomanensis Episcopus a Rege Romam alegatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul. XVI. juriam Ecclesiæ illatam, necnon fidei
A.C. 1589. publicæ sanctitatem, ac Regni liberta-
tem graviter violatam ulcisci velit, præ-
cipue cum Franciæ Rex nunquam si-
cero animo bellum in Calvinistas mo-
visset, sed eodem omnino tempore cum
Angliæ Regina clandestinis consiliis col-
ludens Protestantes Germaniæ Prince-
pes, & Navarræ Regem fovisset, quin-
nimo ipsem Henricus præfatae Eliza-
bethæ Reginæ auctor exstitisset, ut in
humana prorsus saevitia Mariam Sco-
tiæ Reginam morti traderet.

§. XCIII.

Cenomanensis Episcopus a Rege Ro- mam ablegatus.

Thuan. i. 94. **R**ex ut falsas hasce criminationes di-
Spond. hoc lueret, non modo datis ad Joyosam
ann. n. 7. Cardinalem, Pisanium Marchionem,
Davit. l. 10. & Gondium literis coram Papa se ex-
cusari rogabat, sed insuper Claudiu[m]
Angeneum Rambuielletum Cenoma-
nensem Episcopum Romam ablegabat
qui etiam die vigesima tertia Februarii
eo delatus præprimis cum Joyosa Car-
dinale, & Marchione Pisano confere-
bat, & postea unacum illis ad Pontifi-
cis alloquium admitti efflagitabat. Hos
Papa perbenigne excipiens, illos cum
magna animi moderatione audire vide-
batur: igitur **Cenomanensis** Præfatu[m]
Sisto

Sixto V. persuaderè nitebatur, quod Sæcul. XVI.
A.C. 1589.
 Rex fidei Catholicæ studio plurimum flagrans, majori quam unquam ardore bellum contra hæreticos prosequi decrevisset. Postea immane facinus Bellis perpetratum excusaturus hæc subjunxit: „interfectus Cardinalis Guisius „de perduellionis criminè convictus fuit, „atque in hoc eventu omnes Franciæ „Ecclesiastici, cujuscunque dignitatis „sint, profanæ jurisdictioni subjiciuntur, præcipue vero Franciæ Pares, „qui nullos alias Judices agnoscunt „præter Parisiensem Senatum ex Paris, Regni Ministris, stabilitisque Ju- „dicibus conflatum: equidem Rex juris „formam, præscriptumque pervertit, „dum Guisium Cardinalem nec audi- „tum interfici jussérat: ast hæc culpa „in Regis Senatum rejicienda venit: „de cetero Rex hac occasione Ecclesia- „stico Tribunalí nullam injuriam in- „tulit.

His dictis Præful fusius exaggerabat mala a fœderatis illata, necnon ob-
 stacula bello contra Protestantes inito
 a Guisiis opposita: affirmabat etiam,
 quod omnes Proceres, cunctique ferme
 Nobiles Regiam suam Majestatem de-
 fendere parati essent adversus agmen
 quorundam seditionis, qui non nisi
 ad evertendam Regiam auctoritatem

Uu 5 conspi-

Sæcul. XVI. conspirant: insuper exponebat, quod
A.C. 1589. Regi haud deessent copiæ, cum præ-
 ter regium exercitum a vicinis Principi-
 bus sibi fœdere junctis, quibus com-
 munis cum eo caussa vertitur, auxilia
 sperare valeat, de cetero autem ejus
 hostes sub frivolo sacri fœderis obtenta
 in ipsos etiam Catholicos arma verte-
 rint, pluresque Picardiæ, & Pro-
 vinciae Urbes, in quibus Calvinistarum
 nomen nequidem cognitum erat, sibi
 subjecerint, notumque esset, quod iidem
 etiam Lutetiæ, & in conspectu Regis
 fidem subditorum sollicitassent, secre-
 tasque coitiones habuissent, ac cum
 exteris Principibus gallico nomini in-
 festis consilia agitassent.

His addidit: „sciunt omnes, que
 „confilia Catalauni in Sueßionibus, &
 „in ipsa urbe Parisina contra Regem
 „Regnique tranquillitatem agitata fue-
 „rint: nemo etiam ignorat, Guifum Du-
 „cem quamvis prohibente Rege, cuius
 „jam pridem auctoritatem flocci facere
 „& imperia spernere per morum licen-
 „tiam didicerat, Parisios venisse, & ad-
 „ventu suo omnia fus, deque miscuisse, ig-
 „tur Rex ad eam deductus erat necesse
 „tatem, ut tunc, si se, regnumque sal-
 „vum cuperet, perniciem ipsi ab illis
 „imminentem nonnisi ipsorum cæde-
 „vitare posset, quapropter potius

quod
præ-
ncipi-
com-
uxilia
eius
tentu
verte-
Pro-
carum
, sibi
iidem
Regis
secre-
cum
ni in-
que-
as, &
egem-
a fue-
n Du-
cujus
acere
licen-
& ad-
e, i-
cedi-
e sal-
o illi-
cæde
otiu-
,, ex-
„ex necessitate, quam ex propria vo- Sæcul. XVI.
„luntate eos trucidandi consilium in- A.C. 1589.
„vitus cepit. „

§. XCIV.

*Papæ responsum ad Cenomanensis
Episcopi sermonem.*

Hunc Cenomanensis Episcopi sermo- Thuan. l. 94.
nem Pontifex benigno vultu, ac
oratione temperata excepit, & tandem
verba faciens hæc respondit: haud multa
„differere volo de morte Guifii Ducas;
„scio equidem, quod is Regis subditus
„fuerit, & Rex tanquam necis, vitæ-
„que potestate in suos habens arbi-
„trio suo de ipso poenam statuere potue-
„rit, interim tamen judiciorum Ordo
„in eo negotio servari debuisset; ast de
„Cardinalis cæde, qui non Regis, sed
„ipsius Pontificis, & sacræ Sedis sub-
„ditus erat, mihi satisfieri peto, nam
„Cardinales omnes a Principum juris-
„dictione exempti, soli Pontifici subjiciuntur,
„atque ad id Archiepiscopi,
„& Episcopi solemnjiurejurando, quod
„ineundæ dignitatis auspiciis præstant,
„obligantur: „ postmodum multa de
Cardinalium prærogativa, libertati-
bus, & immunitatibus magnifice elo-
quebatur Pontifex, ac tandem oratio-
nen suam absolvens hæc subjecit: „Rex
„Henricus III. ob imperfectum Cardina-
lem